

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobce: N. K., nar. X
bytem X
proti

žalovanému: Ministerstvo dopravy
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. května 2021 č.j. 4900/2020-160-SPR/6

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2021, č. j. 4900/2020-160-SPR/6 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních

- činností (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 7. 1. 2021, č.j. MHMP 21090/2021/Hof (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím uznal správní orgán prvního stupně žalobce vinným **tím, že** jako provozovatel vozidla v rozporu s ustanovením § 10 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“) nezajistil, aby dne 25. 5. 2020 ve 14:55 hodin v Praze, Spořilovské ulici (v blízkosti sloupu veřejného osvětlení č. 415030, směr centrum), byly při užití vozidla na pozemní komunikaci dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o provozu na pozemních komunikacích. Dosud nezjištěný řidič dne 25. 5. 2020 ve 14:55 hodin v Praze, Spořilovské ulici (v blízkosti sloupu veřejného osvětlení č. 415030, směr centrum), jel s motorovým vozidlem tovární značky Mercedes, registrační značky X, rychlostí 97 km/h (po odečtení odpovídající možné odchylky měřicího zařízení) v místě, kde je svislou dopravní značkou „č. B 20a Nejvyšší dovolená rychlost“ stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h [tj. že dosud nezjištěný řidič spáchal přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích a to porušením ustanovení § 4 písm. c) téhož zákona].
 3. Výše popsaným jednáním se tedy žalobce podle správního orgánu prvního stupně dopustil přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích porušením ustanovení § 10 odst. 3 uvedeného zákona, za což mu byla ve smyslu ustanovení § 125f odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích za použití ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) téhož zákona uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a povinnost uhradit správnímu orgánu prvního stupně náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč.

II. Podstatný obsah žaloby

4. Žalobce předně namítal, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal jeho námitku uvedenou v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, že nebylo prokázáno oprávnění městské policie k měření v daném úseku komunikace, neboť podle stanoviska Policie České republiky je obecní policie oprávněna v daném úseku komunikace měřit toliko mezi sloupy č. 426831 a č. 415030. Z podkladů rozhodnutí se pak podle žalobce nepodává, že bylo měřeno mezi těmito dvěma sloupy, a s ohledem na skutečnost, že správní orgán ani nijak nevymezuje měřený úsek, není přezkoumatelné, zda bylo měřeno právě v úseku, ve kterém měření povolila policie, tj. v úseku, který k měření obecní policii určila policie ve smyslu ust. § 79a zákona o provozu na pozemních komunikacích. Tím, že se žalovaný k této námitce podle žalobce nevyjádřil, je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
5. Dále žalobce namítal, že nebylo dostatečně určité vymezeno místo spáchání přestupku, a to v návaznosti na nemožnost přezkoumat, zda bylo měřeno právě v úseku komunikace, ve kterém policie měření povolila. Z výroku navíc není podle žalobce seznatelné také to, zda rychlost byla měřena v ulici Spořilovská nebo v ulici Hlavní. Žalovaný při vypořádání této námítky v napadeném rozhodnutí odkázal na podklady rozhodnutí, v jejichž kontextu má být interpretován výrok, což je podle žalobce nepřipustné, neboť řádné vymezení místa přestupku ve výroku rozhodnutí nelze nahradit odkazem na podklady rozhodnutí. Odkaz žalovaného na fotografii s GPS souřadnicemi pak podle žalobce zakládá další pochybnosti, protože tyto souřadnice odkazují na jedno konkrétní místo na mapě, přičemž z podkladů se podává, že bylo měřeno ve více než půl kilometru dlouhém úseku. Není proto jasné, zda GPS souřadnice

- zde odkazují na začátek, střed, nebo konec měřeného úseku. Žalobce rovněž poukázal na to, že v místě křížení ulice Spořilovská s ulicí Hlavní končí platnost dopravní značky B20a. Co se týče nedostatečného vymezení místa přestupku, zpochybnil žalobce rovněž existenci sloupu veřejného osvětlení s číslem 415030.
6. Žalobce namítal rovněž, že v řízení nebyla přezkoumatelně vypořádána jeho námitka týkající se porušení povinnosti vést společné řízení a případně aplikovat zásadu absorpce. Tvzení žalovaného v tom směru, že nebyla porušena zásada absorpce zůstalo zcela neodůvodněné a nadto s ohledem na konstatování žalovaného o samostatném uložení správních trestů v jiných řízeních i v rozporu se skutkovými zjištěními. Pokud jde o odkaz žalovaného na to, že se každé řízení nachází v různé fázi řízení, může to být sice argumentem pro samostatné projednání přestupků, nemůže však být důvodem k tomu, aby nebyla uplatněna absorpční zásada při ukládání sankce, neboť právní předpis právo na společné projednání zakládá.
 7. Podle žalobce také nebylo prokázáno splnění podmínky automatizovaného měření dle ustanovení § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obecní policii“), a v této souvislosti nebyly řádně a přesvědčivě vypořádány jeho odvolací námitky. Žalovaný sice pořídil obsah odkazované webové stránky avšak ve verzi aktuální ke dni 10. 2. 2021, tj. až po vydání prvostupňového rozhodnutí, s tím, že přestupek byl spáchán o roku dříve. Žalovaný řádně nevypořádal odvolací námitku žalobce, podle které není zřejmé, jaký byl obsah webové stránky ke dni spáchání přestupku. Žalobce trvá na tom, že z předmětné webové stránky nelze zjistit, jaký byl její stav ke dni spáchání přestupku, neboť časové údaje na ní uvedené nejsou věrohodné. Poukázal přitom na údaje o zveřejnění dne 3.3.2015 a o účinnosti zveřejněného seznamu míst k měření vozidel strážníky MP od 1. 8. 2019. Oba tyto údaje nemohou podle názoru žalobce vedle sebe obstát a činí tak předmětnou webovou stránku nevěrohodnou. K předmětné webové stránce ještě namítl, že tato informuje jen o místech, kde strážníci MP mohou měřit rychlost jinými prostředky než automatickými prostředky k měření rychlosti pořizujícími záznam.
 8. Odkazy správních orgánů na obsah webových stránek www.motohodnoceni.cz a <https://autosalon.tv> žalobce zpochybnil jako nerelevantní, neboť nejde o informace zveřejněné obecní policií, protože nejsou věrohodné. Žalobce také nevidí důvod, proč by měl navštěvovat tyto stránky, pokud hledá informace od obecní policie, anebo čerpat oficiální informace z investigativního článku.
 9. Další námitku žalobce spočívala v tom, že žalovaný nesprávně posoudil jeho námitku uplatněnou v odvolání, dopravní značka, kterou měl porušit, nebyla v daném místě umístěna v souladu s právním předpisem, protože žalobce za její porušení nelze trestat. Žalovaný k této námitce s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č.j. 8 As 68/2009 -83 konstatoval, že není na účastníku silničního provozu, aby si činil úsudek o zákonnosti dopravní značky. To žalobce zpochybnil poukazem na skutečnost, že předmětné rozhodnutí bylo vydáno za účinnosti odlišné právní úpravy s tím, že stávající platná právní úprava vyžaduje k umístění dopravní značky vydání opatření obecné povahy, přičemž si žalobce ověřil, že žádné takové opatření obecné povahy k dopravní značce „č. B 20a Nejvyšší dovolená rychlost“ v daném místě vydáno nebylo.
 10. V dalším uplatněném žalobním bodě namítal žalobce, že nebyly splněny podmínky ust. § 125f odst. 5 zákona o provozu na pozemních komunikacích k tomu, aby řízení o přestupku provozovatele vozidla vůbec bylo zahájeno, když ke dni zahájení řízení o

přestupku provozovatele vozidla nebylo zastaveno řízení o přestupku řidiče. Žalovaný se s touto námitkovou vypořádal poukazem na to, že odvolání proti usnesení o zastavení řízení nemá odkladný účinek. Ten je ale podle žalobce irrelevantní, protože se vztahuje k vykonatelnosti rozhodnutí, přičemž usnesení o zastavení řízení se nijak nevykonává. Podle žalobce je zde naopak relevantní právní moc usnesení, neboť zastavené řízení je jen takové řízení, o jehož zastavení bylo pravomocně rozhodnuto. Krom toho v tomto případě nedošlo ani k doručení usnesení o zastavení řízení dříve, než bylo zahájeno řízení o přestupku provozovatele, a tudíž nemá žalovaný pravdu ani v tom, že by usnesení o zastavení řízení již bylo vykonatelné.

11. Následně žalobce vyjádřil nesouhlas se zveřejněním svých osobních údajů a osobních údajů svého zástupce na internetu prostřednictvím webu NSS a navrhl naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.
12. Závěrem podané žaloby tak žalobce navrhl zdejšímu soudu, aby zrušil napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 12. 10. 2021 nejprve podrobně popsal předchozí průběh správního řízení a následně se vyjádřil k jednotlivým žalobním námitkám.
14. K námitce nevypořádání se s odvolací námitkou žalobce ohledně oprávnění městské policie k měření v daném úseku komunikace žalovaný poukázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém uvedl, že ze seznamu míst k měření rychlosti strážníky městské policie založeného ve správním spise je zřejmé, že mezi těmito místy je zařazeno pod bodem č. 111 ul. Spořilovská – Hlavní, směr do centra mezi SVO č. 426831 a č. 415030. Na stránkách Městské policie hlavního města Prahy je následný odkaz na mapu, ze které je zřejmé přesné místo uvedeného úsekového měření.
15. K námitce nedostatečného vymezení místa přestupku žalovaný uvedl, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí upřesnil místo přestupku specifikované ve výroku prvostupňového rozhodnutí tak, že k přestupkovému jednání nezjištěného řidiče došlo v ulici Spořilovské. Správní orgány přitom vycházely z podkladů rozhodnutí, z nichž vyplývá (zejm. z oznámení přestupku Městskou policií hlavního města Prahy), že k přestupku došlo v Praze 4, v ulici Spořilovská ve směru Hlavní, dále ve směru do centra. Zároveň je součástí spisové dokumentace fotografie protiprávního jednání spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti uvedeným motorovým vozidlem opatřená GPS souřadnicemi místa tohoto jednání. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2021, č.j. 9 As 60/2021-34 a s ohledem na důkazní prostředky obsažené ve správním spise (oznámení o přestupku, fotografie přestupkového jednání zachycující vjezd a výjezd měření) a na odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů je vymezení místa přestupku v případě žalobce vymezeno natolik přesně a jednoznačně, že je nelze zaměnit s jiným.
16. K žalobcem namítanému porušení zásady absorpce žalovaný uvedl, že při přezkumu prvostupňového rozhodnutí nezjistil žádné správní řízení, které by splňovalo požadavky na vedení společného řízení s žalobcem coby účastníkem řízení. Kromě toho odkázal v napadeném rozhodnutí na rozsudek Nejvyššího správního soudu, podle kterého nevedení správního (pozn. soudu – žalovaný měl patrně na mysli společného) řízení není takovou vadou, pro kterou by bylo nutné rozhodnutí správního orgánu zrušit. V napadeném rozhodnutí žalobce též vyčetl správní řízení, ve kterých byl

žalobce účastníkem, s upřesněním dat jejich vedení a dospěl k závěru, že v žádném případě nedošlo k porušení § 88 zákona o přestupcích. Žalovaný dále k této námitce poukázal na to, že žalobce ve svém odvolání uvedl pouze spisové značky správních řízení a tím, že by měl správní orgán zjistit, zda nemělo být vedeno společné řízení. Nijak přitom nespecifikoval, kdy došlo ke spáchání přestupků provozovatele vozidla projednávaných v těchto řízeních, v jakém procesním stádiu se tato řízení nacházejí a eventuálně jako sankce mu byly za přestupky provozovatele uloženy. Stejně tak neuvedl, v jakých konkrétních okolnostech spatřuje porušení zásady absorpce.

17. K námitce týkající se nezveřejnění informace o zřízení automatizovaného technického prostředku žalovaný uvedl, že v napadeném rozhodnutí kromě webových stránek Městské policie hlavního města Prahy poukazoval také na další veřejně dostupné internetové stránky proto, že stránky městské policie s místy, kde se provádí měření mj. pomocí automatizovaných prostředků, se pravidelně aktualizují a z odkazů na další veřejně přístupné internetové stránky se podává, že tyto jsou opatřeny datem uveřejnění před datem spáchání projednávaného přestupku žalobce.
18. K námitce žalobce o nezákonnosti umístění dopravní značky, kterou nezjištěný řidič nerespektoval, žalovaný poukázal zejména na odůvodnění napadeného rozhodnutí, k němuž doplnil, že zde uvedený odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. března 2010, č.j. 8 As 68/2009-83 je stále relevantní, neboť si není vědom žádného rozsudku či snad rozhodnutí rozšířeného senátu tohoto soudu, které by závěry citovaného rozsudku ohledně presumpce správnosti dopravních značek překonaly. Odkázal v tomto směru i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. dubna 2021, č.j. 2 As 236/2019-41, který stále ze závěrů shora uvedeného rozsudku vyšel.
19. Co se týče námitky žalobce spočívající v nezákonném zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, žalovaný konstatoval, že se sice správní orgán prvního stupně dopustil v tomto případě procesní vady, když zahájil se žalobcem správní řízení o přestupku provozovatele vozidla před doručením usnesení o zastavení řízení o přestupku nezjištěného řidiče, avšak tato vada neměla s ohledem kupř. na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 5. 2021, č.j. 33 A 53/2019-86 vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí.
20. Následně se žalovaný s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2020, č. j. 10 As 440/2019-35, vyjádřil i k nesouhlasu žalobce a jeho právního zástupce se zveřejněním osobních údajů. Závěrem poté navrhl zdejšímu soudu, aby s ohledem na uvedené skutečnosti podanou žalobu zamítl a rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

IV. Další podání žalobce

21. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce duplikou ze dne 10. 11. 2021. Předně v této replice obecně uvedl, že vyjádření žalovaného považuje za nesprávné, a že toto vyjádření obsahuje zbytečně výčet citací rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nesouvisejících s věcí. Obsáhleji dále reagoval již pouze na část vyjádření žalovaného týkající se nesouhlasu se zveřejněním osobních údajů.
22. Následně se žalobce osobně po ukončení právního zastoupení písemně vyjádřil v návaznosti na nařízené jednání, kdy setrval na podané žalobě a zejména pak na nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Dále zdůraznil vadu výroku (patrně prvostupňového rozhodnutí), ve kterém není dostatečně vymezené místo přestupku a porušení zásady absorpce zejména s ohledem na vydání příkazu ve věci S-MHMP 805222/2020/Ben.

V. Obsah správního spisu

23. Ze správního spisu zdejší soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
24. Dne 29. 5. 2020 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno oznámení o přestupku učiněné příslušným orgánem Městské policie hlavního města Prahy. Správní orgán prvního stupně po provedeném šetření dospěl ke zjištění, že dne 25. 5. 2020 ve 14:55 hodin v Praze, ulici Spořilovské - Hlavní (v blízkosti sloupu veřejného osvětlení č. 415030, směr centrum), nebyly při užití vozidla na pozemní komunikaci dodrženy povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o provozu na pozemních komunikacích. Dosud nezjištěný řidič totiž v rozporu s ustanovením § 4 písm. c) zákona o provozu na pozemních komunikacích řídil motorové vozidlo tovární značky Mercedes, registrační značky X, rychlostí jízdy 97 km/h (po odečtení odpovídající možné odchylky měřicího zařízení) v místě, kde je dopravní značkou „B 20a Nejvyšší dovolená rychlost“ stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Toto jednání bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.
25. Na základě toho správní orgán prvního stupně výzvou ze dne 30. 6. 2020 vyzval žalobce jako provozovatele vozidla k podání nezbytného vysvětlení. Žalobce na zaslanou výzvu nijak reagoval písemným sdělením, že řidičem vozidla byl P. K., bytem X, kterého správní orgán prvního stupně výzvou ze dne 23. 7. 2020 a výzvou ze dne 20. 8. 2020 k podání nezbytného vysvětlení. Písemným podání došlým správnímu orgánu prvního stupně dne 4. 9. 2020 jmenovaný sdělil, že předmětné vozidlo skutečně řídil. Na to správní orgánu prvního stupně vyrozuměl P. K. o zahájení správního řízení o přestupku a předvolal jej k ústnímu jednání, na které se bez omluvy nedostavil, pročez správní orgán prvního stupně dospěl k závěr, že nelze P. K. přestupek objektivně prokázat. Proto usnesením ze dne 13. 10. 2020, č.j. MHMP 1564898/2020/Hof, řízení ve věci přestupku P. K. zastavil. Toto usnesení bylo P. K. doručeno dne 15. 10. 2020 a nabylo právní moci dne 25.1.2021, kdy bylo P. K. doručeno rozhodnutí žalovaného o zamítnutí jeho odvolání proti usnesení správního orgánu prvního stupně o zastavení řízení ve věci jeho přestupku.
26. Správní orgán prvního stupně také vydal příkaz ze dne 14. 10. 2020, č. j. MHMP 1571888/2020/Hof, kterým rozhodl, že žalobce se dopustil přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích porušením ustanovení § 10 odst. 3 tohoto zákona, neboť jako provozovatel motorového vozidla tovární značky Mercedes, registrační značky X, nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o provozu na pozemních komunikacích. K tomuto porušení povinností řidiče a pravidel provozu na pozemních komunikacích došlo jednáním popsáním výše pod bodem 2. Proti zmíněnému příkazu podal žalobce odpor.
27. Správní orgán prvního stupně poté nařídil na den 10. 12. 202 ústní jednání o přestupku provozovatele vozidla a žalobce k němu předvolal. Žalobce se s ohledem na epidemiologickou situaci v České republice obrátil na správní orgán prvního stupně s návrhem na projednání věci spočívající v zaslání kopie správního spisu a stanovení lhůty pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Tomuto návrhu správní orgán prvního

- stupně nevyhověl a nařízené jednání tak proběhlo s tím, že se k němu dostavil zmocněnec žalobce, který se seznámil se spisovým materiálem a pořídil si jeho kopii.
28. Nato správní orgán prvního stupně vydal dne 7. 1. 2021 prvostupňové rozhodnutí. Poté žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, kterým toto podané odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
29. Nad rámec výše uvedeného obsahoval správní spis na č. l. 162 až 165 i výtisk internetových stránek www.autosalon.tv, na níž byl zachycen článek ze dne 24. 4. 2020 nazvaný „Vypátrali jsme všechna místa, kde se v Praze vyplatí sundat nohu z plynu. Měří tam totiž kamery“. Obsahem tohoto článku je mimo jiné tabulka se seznamem kamer pro úsekové měření rychlosti v hlavním městě Praze z roku 2018, v níž je pod číslem 21 uvedena lokalita „Spořilovská – směr z centra“. Jako zdroj této tabulky je uvedeno „TSK Praha“.
30. Dále byl součástí správního spisu na č. l. 154 až 157 též výtisk internetových stránek www.mppraha.cz, na které byl zachycen článek zveřejněný dne 3. 3. 2015 nazvaný „Místa k měření rychlosti strážníky MP (/doprava/ct-menu-item-49)“. Obsahem tohoto článku je mimo jiné seznam míst k měření rychlosti vozidel strážníky městské policie účinný od 1. 8. 2019, v němž je pod položkou 111 uvedeno místo „Praha 4, ul. Spořilovská směr do centra mezi SVO č. 426831 a č. 415030“. Dále tento seznam obsahuje údaj, který označuje položky 85 až 117 jako „Úsekové měřiče rychlosti ÚŘP MP Praha“.

VI. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

31. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu dotčeném žalobou, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán podle ustanovení § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud rozhodoval po projednání věci samé, ke kterému nařídil jednání poté, co žalobce prostřednictvím zástupce nejprve vyjádřil svůj nesouhlas s rozhodnutím o věci samé bez jednání ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., byť se následně z jednání omluvil a dodatečně souhlasil s rozhodnutím bez nařízení jednání, avšak s ohledem na potřebu doplnění dokazování soud jednání uskutečnil.
32. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel zdejší soud zejména z následujících právních předpisů.
33. Podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích *provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
34. Podle ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích *smí řidič v obci jet rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹.*
35. Podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích *se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*

36. Podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích se za přešupek uloží pokuta od 5 000 Kč do 10 000 Kč, jde-li o přešupek podle odstavce 1 písm. a) bodu 1 až 3, písm. e) bodů 2 až 4 a 6, písm. f) bodů 2, 7, 10 a 11, písm. j) a podle odstavce 2.
37. Podle ust. § 24b odst. 1 zákona o obecní policii je obecní policie oprávněna, je-li to potřebné pro plnění jejích úkolů podle tohoto nebo jiného zákona, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonu.
38. Podle ustanovení § 24b odst. 2 zákona o obecní policii jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stálé automatické technické systémy, je obecní policie povinná informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit.
39. Podle ustanovení § 79a zákona o provozu na pozemních komunikacích za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií.
40. Podle ust. § 88 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přešupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přešupcích“), pokud se podezřelý dopustil více přešupků, jejichž skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy, a k jejich projednání je příslušný též správní orgán, projednají se ve společném řízení.
41. Podle ust. § 41 odst. 1 zákona o přešupcích za dva nebo více přešupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přešupek nejprísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přešupek nejzávažnější.
42. Podle ust. § 41 odst. 2 zákona o přešupcích jsou-li společně projednávány dva nebo více přešupků, správní orgán může uložit pokutu ve vyšší sazbě, a to tak, že horní hranice sazby pokuty za přešupek nejprísněji trestný se zvyšuje až o polovinu, nejvýše však do částky, která je součtem horních hranic sazeb pokut za jednotlivé společně projednáváné přešupky.
43. Soud se nejprve zabýval tím, zda byly splněny podmínky pro zahájení a vedení správního řízení s žalobcem coby provozovatelem předmětného motorového vozidla, jak žalobce namítal, když přezkoumávané řízení bylo zahájeno dříve, než bylo pravomocně zastaveno řízení o přešupku řidiče. Ze správního spisu se podává, že řízení o přešupku řidiče motorového vozidla bylo zastaveno usnesením ze dne 13. 10. 2020, č.j. MHMP 1564898/2020/Hof, které bylo vskutku řidiči (P. K.) doručeno dne 15. 10. 2020, tj. den po zahájení řízení o přešupku provozovatele vozidla. V shodě s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 11. 5. 2021, č.j. 33 A 53/2019-86, má zdejší soud za to, že se správní orgán prvního stupně dopustil procesní vady, když zahájil řízení o přešupku provozovatele, aniž vyčkal doručení (oznámení) usnesení o zastavení řízení o přešupku řidiče. Tato vada řízení ovšem neměla vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé, neboť byla zhojena okamžikem, kdy usnesení o zastavení řízení o přešupku řidiče se stalo předběžně vykonatelným, tj. dnem 15. 10. 2020. Odvolání proti tomuto usnesení a odvolací řízení na zákonnost (zahájení) řízení o přešupku provozovatele již nemělo žádný vliv, neboť zastavení řízení již bylo vykonatelné. Krom toho bylo odvolání proti usnesení o zastavení řízení zamítnuto, čímž byl zhojen i případný nedostatek v podobě nepravomocného usnesení o zastavení řízení. Proto danou námitku žalobce neshledal soud důvodnou.

44. Co se týče namítaného nedostatku oprávnění obecní policie k měření, soud má předně za to, že se žalovaný s touto námitkou v napadeném rozhodnutí vypořádal dostatečně zejména na stranách 7 a 8 napadeného rozhodnutí. Má přitom za to, že žalovaný není povinen v rámci odvolací námitky vypořádávat jednotlivě každý její dílčí argument, nýbrž lze považovat za dostatečné zejména z hlediska přezkoumatelnosti, pokud žalovaný proti odvolací námitce účastníka řízení postaví jí věcně odpovídající vypořádání, byť s vlastní strukturou argumentační základny, jak učinil žalovaný. Je jistě povinností správního orgánu se v odůvodnění rozhodnutí vypořádat se všemi námitkami, návrhy a vyjádřeními účastníka řízení (§ 68 odst. 3 správního řádu). Pokud se správní orgán v rozhodnutí o oprávněném prostředku se všemi uplatněnými námitkami nevypořádá, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, nebo ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45). O nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů se jedná zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Naopak, pokud se správní orgán podstatou námitky řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky, o nepřezkoumatelnost rozhodnutí se nejedná. Správní orgány a soudy zároveň nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí; takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43, nebo ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38). Z uvedeného vyplývá, že rozhodnutí odvolacího správního orgánu není nepřezkoumatelné, pokud je odpověď na dílčí odvolací námitku alespoň implicitně obsažena ve vypořádání jiné námitky nebo pokud správní orgán postaví proti námitkám vlastní ucelenou argumentaci, vedle níž námitka neobstojí. Vypořádání odvolací námitky ze strany žalovaného se tak soudu jeví jako dostatečně srozumitelné (a tudíž i přezkoumatelné) v tom, že oprávnění obecní policie k měření rychlosti v místě přestupku má za prokázané sdělením Policie České republiky ze dne 10. 1. 2020, č.j. KRPA-14684-1/ČJ-2020-0000DI, jež obsahuje přílohu se seznamem míst k měření rychlosti strážníky MP, kdy tento seznam pak obsahuje pod položkou č 111 místo označené jako „Praha 4, ul. Spořilovská - Hlavní směr do centra mezi SVO č. 426831 a č. 415030.“ Žalovaný rovněž odkázal na fotografie protiprávního jednání obsažené ve správním spise, jež obsahují mimo jiné i GPS souřadnice místa spáchání (a zjištění) přestupku, tj. právě SVO č. 415030, což je místo na výjezdu předmětného úsekového měření. Soud proto nemá pochyb o tom, že bylo v daném případě měřeno skutečně mezi SVO č. 426831 a č. 415030, jak uzavřel i žalovaný v napadeném rozhodnutí.
45. Co se týče tvrzení žalobce o nedostatečném vymezení místa přestupku, má soud předně rovněž za to, že žalovaný se s touto odvolací námitkou žalobce vypořádal dostatečně a přezkoumatelně, když odkázal na výrokovou část prvostupňového rozhodnutí a obsah správního spisu. Ve výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je uvedeno jako místo, kde došlo k přestupku řidiče: „v Praze 4, ul. Spořilovská - Hlavní (v blízkosti sloupu veřejného osvětlení č. 415030, směr centrum)“, což evidentně koresponduje rovněž se specifikací místa měření dle položky 111 seznamu míst k měření rychlosti strážníky Městské policie hl. m. Prahy, jež je součástí správního spisu, dle kterého jsou

strážníci Městské policie hl. m. Prahy oprávněni měřit rychlost na Praze 4, Spořilovská - Hlavní (mezi sloupy veřejného osvětlení č. 426831 a č. 415030) směr do centra. Ve správním spise je navíc konkrétní místo doloženo fotodokumentací včetně označení souřadnicemi GPS (50°02.7737'N 014°29.1418'E) a dále oznámením přestupku Městskou policií hl. m. Prahy, ze kterého vyplývá, že k přestupku došlo v Praze 4, ulici Spořilovská směr Hlavní, centrum. O místě spáchání přestupku proto není žádných pochyb, toto je nezaměnitelným a jednoznačným způsobem zjištěno a vymezeno a nemůže být zaměněno s jiným. Jakákoli snaha žalobce vykládat označení ul. Spořilovská – Hlavní jinak než jako ul. Spořilovská ve směru k ulici Hlavní nemůže přitom obstát, neboť ul. Hlavní křižuje ul. Spořilovskou nadúrovňově, takže úvahy žalobce uvedené v bodě 15 jsou nepřipadné. Totéž platí o úvaze žalobce, že v místě křížení ulice Spořilovská s ulicí Hlavní končí platnost dopravní **značky** B20a. Vymezení místa přestupku pak v tomto případě zcela konvenuje i kritériím rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. června 2021, č.j. 9 As 60/2021, na který odkazoval žalovaný ve svém vyjádření. Pokud žalobce zpochybňoval existenci sloupu veřejného osvětlení č. 415030, pak obsah správního spisu tyto pochybnosti podle názoru soudu zcela rozptyluje, kdy navíc žalobce založil do spisu výtisk mapy elektrického osvětlení v místě přestupku se zvýrazněným právě sloupem veřejného osvětlení č. 415030, jehož umístění zde plně koresponduje s obsahem správního spisu. I tuto námitku tudíž shledal soud nedůvodnou.

46. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce týkající se porušení zásady absorpce. Žalovaný se předně na stranách 8 a 9 napadeného rozhodnutí s touto námitkou uplatněnou v odvolání žalobce vypořádal dostatečně a přezkoumatelně zejména výčtem správních řízení vedených správním orgánem prvního stupně, ve kterých je žalobce jejich účastníkem, případně by v úvahu jako účastní řízení přicházel, když žalovaný uvedl i jejich procesní stadia, z čehož vyplynulo nesplnění podmínek po vedení společného řízení ve smyslu ust. § 88 odst. 1 zákona o přestupcích. Žalobce sám přitom žádnou konkrétní úvahu v tom směru, proč má za to, že by ta či ona řízení měla být vedena společně s přezkoumávaným řízením. Proto považuje soud napadené rozhodnutí i ve vztahu k této námitce za dostatečně a přezkoumatelně odůvodněné, a to zvláště s ohledem na to, že žalovaný neopomenul uvést s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2019, č.j. 9 As 164/2018-36, že nevedení společného řízení není takovou vadou, pro kterou by bylo nutné rozhodnutí správního orgánu zrušit.
47. Soud se navíc se závěry žalovaného v tomto směru ztotožňuje a doplňuje k tomu, že rovněž neshledal naplnění podmínek pro vedení společného řízení s žádným žalobcem specifikovaným řízením. Pokud žalobce v podání ze dne 28. 3. 2023 výslovně zdůraznil řízení vedené správním orgánem prvního stupně pod sp.zn. S-MHMP 805222/2020/Ben, pak toto řízení bylo skončeno vydáním příkazu o uložení pokuty dne 18. 8. 2020, proti kterému si žalobce nepodal odpor, a příkaz nabyl právní moci dne 4. 9. 2020, avšak přezkoumávané správní řízení bylo zahájeno až dne 14. 10. 2020 vydáním příkazu o uložení pokuty, tedy v době, kdy již bylo řízení pod sp.zn. S-MHMP 805222/2020/Ben pravomocně skončeno. Proto ani toto řízení, jehož existence nebyla mezi stranami nijak sporná a vyplývá zejména z obsahu napadeného rozhodnutí, podle názoru soudu nesplňovalo podmínky pro vedení společného řízení s přezkoumávaným řízením. Krom **toho** podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu samotné nevedení společného řízení nepředstavuje vadu, pro niž bylo nutné rozhodnutí zrušit,

byla-li dodržena absorpční zásada (srov. kupř. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2021, č. j. 2 As 5/2020-50), přičemž v posuzované věci ani případným pochybením správního orgánu I. stupně v souvislosti s řízením vedeným pod sp.zn. S-MHMP 805222/2020/Ben nemohl být žalobce bez dalšího nijak poškozen či zkrácen, neboť v obou řízeních mu bylo uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč, jak sám uvedl v žalobě i jejím doplnění, což v souhrnu nepřesahuje zákone stanovenou horní hranici pokuty, která podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) zákona o provozu na pozemních komunikacích činí 10.000,- Kč, a to nehledě na ust. § 41 odst. 2 zákona o přestupcích, podle kterého, jsou-li společně projednávány dva nebo více přestupků, správní orgán může uložit pokutu ve vyšší sazbě, a to tak, že horní hranice sazby pokuty za přestupek nejprísněji trestný se zvyšuje až o polovinu, nejvýše však do částky, která je součtem horních hranic sazeb pokut za jednotlivé společně projednáváné přestupky. V této souvislosti rovněž soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2018, č. j. 1 As 278/2018-87, kde Nejvyšší správní soud dospěl k závěru: „*Jak již soud připomněl výše, úprava společného řízení o správním deliktu je neúplná, zejména neumožňuje obdobně jako je tomu v trestním řízení při nevedení společného řízení o všech sbíhajících deliktech, zrušit předcházející rozhodnutí ve věci a uložit souhrnný trest. Pro použití pravidel pro ukládání souhrnného trestu uvedených v § 43 odst. 2 trestního zákoníku chybí v oblasti správního trestání dostatečný právní základ, a nelze je použít ani analogicky. Současně zákon o silničním provozu v § 125c odst. 9 zapovídá možnost upustit u nyní projednávaných správních deliktů od uložení sankce. Zákon správním orgánům nedává ani zmocnění k uložení sankce pod zákonem stanovenou sazbou. I přes konstatovaná pochybení správního orgánu by tedy po zrušení rozhodnutí neměl žalovaný jinou možnost, než rozhodnout stejně jak to již učinil, tedy uložit nejnižší možnou pokutu, neboť neexistuje žádná jiná zákonná možnost, jak bylo možno při ukládání sankce v tomto řízení absorpční zásadu zohlednit. I přesto, že to správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí výslovně neuvedly, má soud za to, že s ohledem na výši uložené sankce byla absorpční zásada dostatečně reflektována, neboť stěžovateli nemohla být v nynějším řízení uložena nižší pokuta.*”

48. K námitce žalobce stran nesplnění podmínek automatizovaného měření podle ustanovení § 24b odst. 2 zákona o obecní policii je podle soudu podstatný odkaz žalovaného na obsah webových stránek <https://www.mppraha.cz/doprava/ct-menu-item-49> vytištěný a založený na čl. 154 až 157 správního spisu. O věrohodnosti časových údajů na výtisku webové stránky nemá přitom soud žádné pochybnosti, neboť časové údaje zde uvedené lze vcelku snadno interpretovat tak, že seznam míst k měření rychlosti vozidel strážníky MP je jako takový zveřejněn na daných stránkách od 3. 3. 2015 a v případě jeho aktualizace je vyznačeno i datum, od kterého byl seznam v aktualizované podobě zveřejněn.
49. Z výtisku obsahu těchto webových stránek se pak podává, že místo, kde žalobce nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, tj. v Praze 4, ul. Spořilovská - Hlavní (v blízkosti sloupu veřejného osvětlení č. 415030, směr centrum), je uvedeno v seznamu míst k měření rychlosti strážníky městského policie pod položkou č. 111 (jako součást úseku mezi sloupy veřejného osvětlení č. 426831 a č. 425030) a že tento seznam byl zveřejněn již dne 3. 3. 2015 s tím, že jeho vytištěné znění je účinné ode dne 1. 8. 2019, tj. před spácháním přestupku žalobce. Soud též při jednání provedl důkaz žalovaným předloženým výtiskem týchž stránek s využitím stránek web.archive.org, s datem účinnosti seznamu míst k měření rychlosti strážníky MP již

do 2. 11. 2017, ve kterém je předmětné místo přestupku uvedeno pod položkou č. 105. Z této listiny se tak mimo jiné podává zveřejnění předmětného místa k měření strážníky městské policie již nejméně ode dne 2. 11. 2017. Dále je z této listiny s ohledem na její novější verzi založenou ve správním spise zřejmé, že dochází v průběhu času k jejím, byť nevelkým, aktualizacím, a v neposlední řadě také to, že s využitím stránek web.archive.org lze ověřit obsah webových stránek <https://www.mppraha.cz/doprava/ct-menu-item-49> v podobě před spácháním toho či ono přestupku. Z obsahu předmětných webových stránek se ještě podává, že tento obsahuje také odkaz na aktuální mapu s měřenými úseky umístěnou na serveru www.dopravniinfo.cz, kterýžto podle názoru zdejšího soudu lze rovněž místa za vhodný, široké veřejnosti známy a důvěryhodný informační kanál.

50. Soud nemůže žalobci přitakat ani, pokud jde o jeho dílčí námitku v tom směru, že shora uvedený seznam míst k měření strážníky MP obsahuje jen místa, kde může městská policie měřit jinak než automatickými prostředky. Způsob měření na daných místech je totiž výslovně uveden na samý závěr seznamu míst, kdy kupř. ve znění založeném ve správním spise je v jeho závěru uvedeno, že místa pod položkami 85 – 117 (tj. též v Praze 4, Spořilovská - Hlavní (mezi sloupky veřejného osvětlení č. 426831 a č. 415030) jsou určena k měření úsekovými měřiči rychlosti.
51. Zdejší soud neshledal důvodnou konečně ani námitku nezákonnosti dopravního značení, neboť nezaznamenal žádný judikatorní odklon od zásady presumpce správnosti dopravních značek, jak lze usuzovat kupř. z žalovaným odkazovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2021, č.j. 2 As 236/2019-41. Odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2016, č.j. 3 As 200/2015-37, je přitom zcela nepřipadný, neboť se týká úplně odlišné problematiky.
52. Nesouhlas žalobce a jeho právního zástupce se zveřejňováním jejich osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu a návrh či požadavek žalobce na naprostou anonymizaci rozhodnutí pak soud nepovažuje za žalobní námitku, neboť daný návrh se nijak netýká napadeného rozhodnutí či řízení, které jeho vydání předcházelo, a tedy ani předmětu tohoto řízení. Soud má proto za to, že mu nijak nepřísluší se k tomuto návrhu, resp. nesouhlasu, žalobce vyjadřovat.

VII. Závěr a náklady řízení

53. Zdejší soud tedy uzavírá, že žalobce se svými námitkami nebyl úspěšný a v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti. Zdejší soud proto dle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.
54. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků zdejší soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo

svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 26. dubna 2023

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v. r.

samosoudce